

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2014/2015

**Vysokoškolská kvalifikační práce (diplomová práce)
posudek oponenta**

Jméno a příjmení studenta: Zuzana Pernicová

Název práce: Jsem ostrov.

Posudek:

Zuzana Pernicová je na první dojem tichá, málomluvná přesto velmi pracovitá studentka, která od prvního ročníku prošla velkou proměnou. Pozvolna po malých krůčcích se dostala od expresivních maleb s tématem architektury až takřka k monochromním obrazům. Po celou dobu se její témata příliš neproměnila. Zájem o samotu, umírání a izolaci zůstal. Zuzany práce však po technické stránce doznala velkých změn.

Zuzana Pernicová je opravdu tím co vidíme na obrazech. Tichost a uzavřenost je autorce vlastní. Pro mne bylo z počátku velmi těžké se jakkoliv stáhnout k tomuto tématu. Z mé zkušenosti vím, že podobně složitá a zároveň velmi obecná témata jsou jen těžko zpracovatelná. Také to mám neodmyslitelně spojeno s pocitem, že dávka takto naservírovaného patosu je jen velmi málo důvěryhodná. Priznávám, že i já jsem tomu z počátku nevěřil. Za ten čas se však autorka proměnila. A můj názor také. Zpřesnila svou práci, přestala myslet na diváka, což považuji za nejdůležitější v její práci a tím dospěla pro mě k nejlepšímu výsledku. U kterého jsem i já schopen uvěřit v upřímnost a zaujetí v toto téma. Přesto si myslím, že jak v textu tak v myšlení by mohla dosáhnout větší přesnosti. Smrt, strach a izolaci nějak již necítím jako to důležité co jest přítomno v autorčiných obrazech. Současný svět vybízí umělce k mnohem zajímavějším tématům. Snad přesnější je pro mě čtení obrazů jako výpovědí o samotě, tichu a času. Něco co nám v dnešní době chybí. A pokud by umění mělo vypovídat o určité době ve které se nacházíme tak o autorech samotných to platí dvojnásob. A to se zde daří. Autorka a téma jsou jedno. Zuzana však nezpracovává trendy v současném umění. Informovanost je dnes někdy natolik zhoubná že zmenšuje svět a rozmanitost nám jaksi mizí. Snad lokální citlivost a upřímnost nám zůstaly. Ale je opravdu nutné být tak strašně in? Tak strasne aktuální? To je otázka na kterou si asi zodpoví každý autor sám. Kontext by měl být pro současného umělce důležitý. Něčím neoddělitelným. Přesto pocit svobody a možnosti se vyjadřovat jakkoliv, čímkoliv a zpracovávat cokoliv je asi právě v umění mnohem důležitější. Zde více hodnotím opravdovost a uvěřitelnost. A toho se mi v tomto případě opravdu dostává. Autorčin tichý svět je podpořen formálně zvolenou technikou. Tedy jedná se o sérii obrazů malovaných lazurní olejovou technikou a to s velkou pečlivostí. Takřka monochromní přístup volené škály barev jen umocňuje pocit tísně o kterou autorce jistě jde. Přes to, že si prohlížíme monochromii jde o velmi alespoň pro mne dobře zpracovaná plátna. Jako divák jsem se opravdu nenudil. Vytknul bych jen zvolenou velikost. Asi bych více ocenil větší formáty ve kterých bych se rád začal ztrácet.

Důležitou složkou její práce jsou i kresebné série, kde již nejde o monochromní formu, ale autorka zde pracuje opět s figurativním námětem. Přes přítomnost postav a tušení narativnosti v kresbách se kresby samotné také proměnily k lepšímu. Cyklus je ucelený a po zkušenosti z maleb se i kresby staly věrohodnější. Myslím, že tento cyklus nebude u obhajob přítomný. Přesto jsem jej rád zahrnul do oponentského textu pro jejich slušnou kvalitu a podobnost v

tématu.

Autorka v textu zmiňuje nutnost pracovat zajímavěji s instalací. Považuji to však za zbytečnou komplikaci bez které se její práce obejde. Zuzanino instalační rozhodnutí dle mého názoru nebude nijak akcentovat vystavenou práci. Nevidím důvod proč nenainstalovat klasickou malbu klasicky. Jde přeci jen hlavně o obrazy a to co se na nich odehrává. Pokud se pletu, tak budu jen rád a mile překvapen.

Odmyslím-li však drobné výtky zůstává mi jen dobrý pocit při pohledu na hotové obrazy. Proto hodnotím známkou A .

Rád bych Zuzce popřál, aby její odvaha nevytizela po opuštění školy, ba naopak aby míra odvahy, sebekritiky a nutnosti dále pracovat neustále rostl.

Otázky autorovi práce: Nemohu se nezeptat na kontext do kterého by jste se zařadila. Víím, že to je neustále přetřásaná otázka. Přesto mi přijde natolik důležitá, že ji musím znovu zopakovat.

Návrh hodnocení: A

Vypracoval(a): Jiří Franta

Datum: 9.5.2015

Podpis: